

Pensioenen

In zijn opinieartikel "Beleidswijziging Fed bedreigt Nederlandse pensioenen" (RD 2-7) gaat Edin Mujagic volledig voorbij aan het feit dat pensioenfondsen te maken hebben met twee kanten van de balans. Veel pensioenfondsen lopen op hun balans een groot renterisico. Niet door het hebben van staatsobligaties, maar doordat de pensioenverplichtingen juist niet geheel zijn gedekt door beleggingen in vastrentende waarden.

De recente problemen van de pensioenfondsen zijn vooral ontstaan

door de daling van de rente. Aan de ene kant van de balans leverde dat een grote waarde stijging van de beleggingen op. Aan de andere kant stegen de verplichtingen nog harder: omdat de rente zo laag werd, moest er meer opzij worden gezet om in de toekomst toch voldoende geld te hebben.

Jaren geleden was de rente hoog, waren de pensioenpotten veel kleiner, maar waren pensioenen beter betaalbaar. Nu is de rente laag, zijn de potten veel groter, maar zijn pensioenen vrijwel niet te betalen. Waar zitten we liever? Een paar jaar terug natuurlijk.

De route daarheen is juist een stijgende rente.

Aan de ene kant van de balans dalen de beleggingen, aan de andere kant van de balans dalen de verplichtingen nog meer.

Pensioenfondsen mogen dus juist hopen op een negatief rendement, mits dat komt door een rentestijging.

De dekkingsgraad zal stijgen, pensioenverlagingen zullen worden afgewend en indexaties komen weer in zicht. Laat de Fed vooral de geldkraan dichtdraaien. Voor pensioenen is dat het best mogelijke nieuws.

Hans Braker
Peperstraat 64
2801 RG Gouda